

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.422/2016/6.

A tanács tagjai: dr. Kárpáti Zoltán a tanács elnöke
dr. Fekete Ildikó előadó bíró
dr. Kovács Ákos bíró

A felperes:
Képviselője: Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Izsó István ügyvéd)

Az alperes: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
29.K.34.089/2015/3.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 29.K.34.089/2015/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A állampolgárságú felperes összevont engedélyezési eljárás keretében benyújtott kereső tevékenység folytatása célú tartózkodási engedély iránti kérelmét az első fokon eljáró hatóság, a

Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága a 2015. július 1. napján kelt 106-1-23993/12/2015-T. számú határozatával elutasította. Az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolást visszavonta és a kérelmezőt az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította. A döntés indoka az volt, hogy a kérelmező nem felelt meg a törvényben foglalt feltételeknek, nem igazolta magyarországi tartózkodása célját, nem rendelkezett a megélhetését biztosító anyagi fedezettel, valamint az egészségügyi ellátások teljes körére nem minősült biztosítottnak. A határozat jogalapja a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d), f) és g) pontja, valamint 18. § (1) bekezdés a) pontja, 20. § (1) bekezdés a) pontja volt. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. szeptember 30-án kelt 106-T-44713/14/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Utalt még a Harmtv. végrehajtására kiadott 114/2007.(V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 29. § (1)-(7) bekezdéseire is.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és új eljárásra kötelezését kérte. Megítélése szerint a hatóságok nem tettek eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás-tisztázási kötelezettségnek. Kiemelte, hogy a szakhatóság kikötések nélkül támogatta a felperesnek a leendő munkáltatónál történő foglalkoztatását. A felperes álláspontja szerint az alperes azon hivatkozása, hogy a felperes által megjelölt Kft. végrehajtás alatt áll, nem alapozza meg annak fizetőképességére következtetés levonását. Az a tény, hogy a Kft. telephelye nincs feltüntetve a céginformációs rendszerben, illetve a NAV honlapján, nem alapozza meg okszerűen azt a következtetést, hogy a munkavégzési hely nem bizonyított. A felperes szerint a Kft. ügyvezetőjének telefonos megkeresése sikertelensége szintén nem bizonyítja kellőképpen a tényállást. Kifogásolta, hogy az általa benyújtott, a Kft. tényleges gazdasági tevékenységét igazolni kívánó számlák, forgalmi jelentések szintén nem kerültek megfelelően értékelésre.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A határozatában foglalt álláspontját fenntartotta.

Az elsőfokú ítélet

- [4] A bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában a Harmtv. 18. § (1) bekezdés a) pontjára, 13. § (1) bekezdés d), f) és g) pontjára, 20. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással kifejtette, hogy a felperes a munkáltatóra nézve nem tudta azt hitelt érdemlően alátámasztani, hogy tényleges munkát végezne a Kft. részére. Az ezzel kapcsolatos részleteket helytállóan rögzíti a lefolytatott helyszíni ellenőrzések alapján az alperesi határozat, az ott tett megállapítások egyértelműen alátámasztják, hogy a cég gazdasági tevékenységének vizsgálata során beszerzett adatok a felperes jövőbeni tényleges alkalmazásának feltételeire vonatkozó körülmények fennállását nem igazolják megfelelő módon. Megjegyezte azt is a bíróság, hogy a felperes megtévesztő módon nem a jövőbeni tényleges munkavégzésének helyére vonatkozó forgalmi adatokat, hanem a Kft. egy telephelyének adatait bocsátotta a hatóság rendelkezésére. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 339/B. §-ára utalással megállapította a bíróság, hogy az alperes a tényállás teljes körű feltárása alapján döntött a kérelem tárgyában, annak pontosítása érdekében több lépést is tett a hatóság, hiánypótlási felhívásokat adott ki. A mérlegelési tevékenység mibenlétére vonatkozó egyértelmű, logikus és okszerű következtetés a megélhetésre nézve is levonható volt a jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott indokolásból,

ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy nem jogszabálysértő az alperesi határozat.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [5] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, a Pp. 339. § (1) bekezdésébe ütközik, mert hatályában tartotta az alperes azon határozatát, amely sérti a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdését, 2. § (3) bekezdését, 32. § (1) bekezdését, 50. § (1) bekezdését, 72. § (1) bekezdését, valamint a Harmtv. 13. § (1) bekezdés d), f) és g) pontját, 18. § (1) bekezdés a) pontját, 20. § (1) bekezdés a) pontját, valamint a Vhr. 29. § (2) bekezdését. Nem értett egyet a felperes az alperes azon megállapításával, mely szerint szabálytalan lenne az, hogy a Kft. vonatkozásában nincs feltüntetve a telephely sem a NAV honlapján, sem pedig a céginformációs rendszerben. Ebből álláspontja szerint okszerűtlenül jutott a hatóság arra a következtetésre, hogy a felperes munkavégzési helye nem bizonyított. Hivatkozott a felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:96. § (2) bekezdésére és megítélése szerint a hatóság megsértette a Ket. 50. § (1) bekezdésében előírt tényállás tisztázási kötelezettségét, mert a telefonos megkeresésen túl nem foganatosított egyéb megkeresést a cég ügyvezetője felé. Sérelmesnek tartotta, hogy a Kft. tényleges gazdasági tevékenység végzésének bizonyítására a 2015. június 6. és június 30. közötti időszak vonatkozásában benyújtott napi forgalmi jelentésekből valótlán következtetést vont le az alperes. Álláspontja szerint a cég napi forgalmi jelentései éppen azt támasztják alá, hogy a cég ténylegesen végez gazdasági tevékenységet. Összességében kifogásolta, hogy a bíróság érdemben nem foglalkozott a kereseti kérelemmel, az abban megfogalmazott irányvonal értékelésével, ezért az ítélet jogszabálysértő.
- [6] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [7] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [8] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [9] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme tartalmilag továbbra is az alperes határozatát, a közigazgatási döntést kifogásolja és annak hatályban maradása miatt tartja a jogerős ítéletet jogszabálysértőnek. Ennek kapcsán hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a keresettel támadott közigazgatási határozat felülvizsgálatát ismételten, a bírósági felülvizsgálatot követően nem végezheti el, nem ez a felülvizsgálati eljárás tárgya és lényege. A fent idézett jogszabályi rendelkezésekből következően a felülvizsgálati kérelemben konkrétan meg kell jelölni a jogerős ítélet jogszabálysértését, a felperes azonban a közigazgatási határozatokra vonatkozóan jelölt meg jogszabálysértéseket. E körben a keresetében felhozott kifogásait és érveit a bíróság eljárása során megvizsgálta, a rendelkezésre állt bizonyítékokat értékelte és mérlegelte, az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával jogszerű és megalapozott döntést hozott. Eljárása során a Pp. 206. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdés megfelelő alkalmazásával járt el, így a keresetet lényegében megismétlő felülvizsgálati kérelem megalapozatlannak minősült.
- [11] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a perben rendelkezésre állt iratanyag alapján megállapítható volt, hogy az alperes határozata a feltárt körülmények és a felperes egyéni élethelyzetének komplex vizsgálatát

követően született meg. Minden, a felperes által felhozott körülményt és becsatolt okiratot, bizonyítékot értékelt a hatóság és ezen tevékenységéről számot adva hozta meg döntését. A bíróság helyesen, a Pp. 339/B. §-ának megfelelően végezte el a felülvizsgálatot és a Kúria osztotta azon következtetését, hogy az alperesi eljárás és döntés jogszerű és megalapozott volt.

- [12] Kiemeli a Kúria, hogy a hatóságok hiánypótlási felhívásokban törekedtek a tényállás pontos rögzítésére, a felperes azonban még az alperes által meghosszabbított határidőn belül sem tett eleget hiánypótlási kötelezettségének. Ebből következően helyesen állapította meg az alperes, hogy a felperes magyarországi tartózkodásának célját a Kft-vel való szerződési szándékon kívül semmilyen körülménnyel nem tudta igazolni. Az alapeljárás során lefolytatott helyszíni ellenőrzések során tapasztaltak alapján megállapítást nyert, hogy a felperes tényleges és jogszerű foglalkoztatása nem igazolt az általa megjelölt munkavégzési helyen, a szám alatt. A helyszíni ellenőrzésekről készült jegyzőkönyvek rögzítik, hogy ezen a címen tényleges gazdasági tevékenységet folytató üzlet nem lelhető fel, a szomszéd üzletek tulajdonosai sem tudtak róla, hogy ott valós kereskedelmi tevékenység folya. Az idegenrendészeti hatóságnak nem csak lehetősége, hanem kötelezettsége is a becsatolt okiratok tényleges tartalmának a vizsgálata, így a munkaszerződés mögötti tényleges foglalkoztatás megvalósulásának ellenőrzése. A felperes által a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott napi forgalmi jelentések a Kft. üzletének az adatai, nem pedig a felperesi kérelemben megjelölt munkavégzési hely gazdasági tevékenységét igazoló napi forgalmi jelentések. Ezért azoknak a felperes bizonyítása körében történő értékelésére az alperesi hatóságnak jogszerű lehetősége nem volt.
- [13] Összességében a Kúria azt állapította meg, hogy a tényállás körültekintően és teljes körűen tisztázásra került, mind a közigazgatási, mint a peres eljárás során, a bíróság jogszerű és megalapozott döntést hozott, a felperesi keresetet minden tekintetben elbírálta és a jogerős ítélet indokolásában megfelelő jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott megokolását adta döntésének.
- [14] Minderre tekintettel a jogerős ítélet nem volt jogszabálysértőnek tekinthető a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [15] A felperes kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [16] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [17] A tárgyi illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint alakult..

Budapest, 2016. október 25.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Kovács Ákos sk. bíró

Dr.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő